

Ιεροσολύμων Θεόφιλος: Ο Μέγας Κωνσταντίνος ήταν πεπεισμένος για την αλήθεια της Χριστιανικής πίστης

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Πανηγυρικά τιμήθηκε η εορτή των Αγίων ενδόξων μεγάλων Θεοστέπτων Βασιλέων και Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων την Τρίτη, 21 Μαΐου/3 Ιουνίου 2025. Επίκεντρο των εορτασμών ο ομώνυμος Πατριαρχικός και Μοναστηριακός Ναός στα Ιεροσόλυμων όπου των ιερών ακολουθιών και της Θείας Λειτουργίας προέστη ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων [κ.κ. Θεόφιλος](#).

Κατά την ομιλία του στην αίθουσα του Θρόνου ο Μακαριώτατος, μεταξύ άλλων, ανέφερε: “ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος ἦτο πεπεισμένος περί τῆς ἀληθείας διὰ τῆς Χριστιανικῆς πίστεως καί τοῦ σωτηριώδους Εὐαγγελικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ κόσμῳ. Ἀξιοσημείωτα ἐν προκειμένῳ ἡ ἔκδοσις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος τοῦ ἐνδίκτου τῶν Μεδιολάνων τῷ 312, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνεγνωρίζετο ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς λατρείας καί μάλιστα τῆς Χριστιανικῆς τοιαύτης ἀφ’ ἐνός. Καί ἡ σύγκλησις τῆς Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῷ

325 ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας, ἔνθα προσωπικῶς παρέστη ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος, ἀφ' ἑτέρου. Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μετέλλαξε τὸν ροῦν τῆς ἱστορίας διὰ τῆς ἐδραιώσεως καὶ διαδόσεως ἀνά τὴν Οἰκουμένην τοῦ πνευματικοῦ ἐλληνοχριστιανικοῦ πολιτεύματος τῆς Ρωμαιοσύνης. Διό καὶ ἡ Ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία μετὰ τοῦ ἱεροῦ τάγματος τῶν Σπουδαίων, τοῦ ἱδρυθέντος ὑπὸ τῆς Ἁγίας Ἐλένης υἱοθέτησε τὸν Μέγαν Κωνσταντῖνον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ὡς «Πάτρωνες» τῶν Ἀγίων Τόπων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς διαβιούντων Ρωμαιορθόδων Χριστιανῶν”.

Αναλυτικὰ το ανακοινωθέν της Αρχιεπισκοπῆς:

Τὴν Τρίτην, 21ην Μαΐου/ 3ην Ἰουνίου 2025, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων θεοστέπων βασιλέων καὶ ἱσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης εἰς τὸν Πατριαρχικόν καὶ Μοναστηριακόν Ναόν αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, προεξάρχοντος ὡς λειτουργοῦντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Τυπικάρη Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀλεξίου καὶ τῶν ἐφημερίων τοῦ Ναοῦ τούτου, συμπροσευχομένων τῶν Ἀγιοταφитῶν Ἀρχιερέων, Ἱερομονάχων καὶ Μοναχῶν καὶ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν πιστῶν.

Τὴν ἑορτὴν αὐτὴν ἐορτάζει ἡ Ἀγιοταφитική Ἀδελφότης καὶ τὸ Πατριαρχεῖον κατ' ἐξοχὴν, λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος καὶ ἡ Ἁγία Ελένη ἱδρυσαν τὸν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, τὴν Βασιλικὴν τῆς Γεννήσεως εἰς Βηθλεέμ καὶ ἄλλα Ἱερά Προσκυνηματα καὶ ἐγκατέστησαν ἐπ' αὐτῶν ὡς φρουρόν τὴν Ἀγιοταφитικήν Ἀδελφότητα καὶ τὴν Ρωμαιοσύνην.

Ἄμα τῇ Ἀπολύσει τῆς θείας Λειτουργίας ἠκολούθησεν ἄνοδος εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐν λιτανείᾳ τοῦ Πατριάρχου καί τῶν Λειτουργῶν Ἱερομονάχων, φερόντων πλήρη στολήν καί τῶν λοιπῶν φερόντων τὰ διάσημα καί ψαλλόντων τό Ἀπολυτίκιον τῶν

Ἁγίων: «Κωνσταντῖνος σήμερον, σύν τῇ μητρί τῇ Ἑλένῃ, τόν Σταυρόν ἐμφαίνουσι, τό πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μέν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ὄπλον δέ πιστῶν, Ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γάρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καί ἐν πολέμοις φρικτόν».

Κατά τήν διάβασιν ἐκ τῆς κεντρικῆς πύλης τοῦ μοναστηρίου, ἡ ἀρτοποιός ἡγουμένη μοναχή Σεραφεῖμα διένειμε τά παραδοσιακά ἀρτίδια εὐλογίας.

Εἰς τήν αἶθουσαν τοῦ Θρόνου ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Τήν θείαν πίστιν φυλάσσων τοῦ τῆς ἀληθείας φωτός μεταλαγχάνω. Τῷ τῆς ἀληθείας φωτί ὁδηγούμενος, τήν θείαν πίστιν ἐπιγινώσκω» (Εὐσ. Β.Κ. βιβλ. 4, κεφ. 9). (Τηρώντας τήν θείαν πίστιν, κερδίζω τό φῶς τῆς ἀληθείας. Ὁδηγούμενος ἀπό τό φῶς τῆς ἀλήθειας, τῆς θείας πίστεως ἀποκτῶ συνείδησιν), λέγει ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριε Ἀγγελοσόπουλε,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

«Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τό στόμα ἡμῶν» (Πρβλ. Ψαλμ. 146,2) ἐπί τῇ σημερινῇ ἐορτίῳ μνήμῃ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, μεγάλων, θεοστέπτων καί ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, τῶν στηριζάντων τήν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καί ἀνοιξάντων τά ἐν τοῖς Ἁγίοις Τόποις Πανάγια Προσκυνήματα ὡς τό κατ' ἐξοχήν τοιοῦτον τό μνημεῖον τῶν παθῶν καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Πρός ἡμᾶς γράψαι σπούδασον, ἵν' ὅσων δ' ἄν καί ὁποίων χρειαν εἶναι διά τοῦ σοῦ γράμματος τοῦ κόσμου θαυμασιώτατον τόπον κατ' ἀξίαν φαιδρύνεσθαι δίκαιον», ἐπιστέλλει ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος πρός Μακάριον, Ἐπίσκοπον τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας.

Τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος ἦτο πεπεισμένος περὶ τῆς ἀληθείας διὰ τῆς Χριστιανικῆς πίστεως καί τοῦ σωτηριώδους Εὐαγγελικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ κόσμῳ. Ἀξιοσημείωτα ἐν προκειμένῳ ἡ ἔκδοσις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος τοῦ ἐνδίκτου τῶν Μεδιολάνων τῷ 312, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνεγνωρίζετο ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς λατρείας καί μάλιστα τῆς Χριστιανικῆς τοιαύτης ἀφ' ἐνός. Καί ἡ σύγκλησις τῆς Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῷ 325 ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας, ἔνθα προσωπικῶς παρέστη ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος, ἀφ' ἑτέρου.

Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μετέλλαξε τὸν ροῦν τῆς ἱστορίας διὰ τῆς ἐδραιώσεως καὶ διαδόσεως ἀνά τὴν Οἰκουμένην τοῦ πνευματικοῦ ἐλληνοχριστιανικοῦ πολιτεύματος τῆς Ρωμαιοσύνης. Διό καὶ ἡ Ἁγία τῶν

Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία μετὰ τοῦ ἱεροῦ τάγματος τῶν Σπουδαίων, τοῦ ἱδρυθέντος ὑπὸ τῆς Ἀγίας Ἑλένης υἱοθέτησε τὸν Μέγαν Κωνσταντῖνον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ὡς «Πάτρωνες» τῶν Ἀγίων Τόπων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς διαβιούντων Ρωμαιορθόδοξων Χριστιανῶν.

Εὐγνωμόνως, λοιπόν, ἡ τῶν Ἀγιοταφитῶν ἡμῶν Γεραρά Ἀδελφότης ἐτέλεσεν ἐν τῷ ἐπωνύμῳ Μοναστηριακῷ Ναῷ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Πατριαρχικὴν θείαν Λειτουργίαν, προεξαρχούσης τῆς Ἡμετέρας Μετριότητος, συλλειτουργούντων δέ ἡμῖν ἀδελφῶν Ἱερέων καὶ Ἱεροδιακόνων καὶ συμπροσευχομένων τῶν Ἀγιωτάτων Ἀρχιερέων ὡς καὶ πλήθους τοῦ εὐλαβοῦς χριστεπωνύμου ποιμνίου ἡμῶν μετὰ τῶν παρεπιδημούντων εὐσεβῶν προσκυνητῶν.

Δόξαν καὶ εὐχαριστίαν ἀνεπέμψαμεν τῷ Ἀγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ ἐπὶ τῷ ἀπείρῳ Αὐτοῦ ἐλέει τῇ θείᾳ Αὐτοῦ φιλανθρωπίᾳ καὶ ἐδεήθημεν ὑπὲρ καταπαύσεως τοῦ πυρός εἰς τὴν ἐμπόλεμον ζώνην τῆς Γάζης, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ εἰρήνης ἐν τῇ δοκιμαζομένῃ περιοχῇ ἡμῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Μετὰ δέ τοῦ ὑμνωδοῦ εἵπωμεν: «Προάναρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ, βασιλείας τῆς ἁνῶ ἡξίωσας, οὐς εὐσεβῶς, πάλαι ἐδικαίωσας ἐπὶ γῆς, τοῦ βασιλεύειν Κύριε, σὲ ἡγαπηκότας εἰλικρινῶς, Ἑλένην τὴν, Ἀγίαν, τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον, ὧν ταῖς πρεσβείαις πάντα οἴκτιρον», Ἀμήν ἔτη πολλά καὶ εἰρηνικά».

Ἦκολούθησε μοναστηριακὴ τράπεζα.

